

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2023 R.

Drodzy Bracia i Siostry!

„*Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię*” (Mk 1, 15).

Nieustannie zastanawiamy się nad tym wezwaniem Pana Jezusa, które słyszymy w czasie Wielkiego Postu. Zawsze i jeszcze bardziej, możemy zwrócić się do Niego i nigdy nie możemy powiedzieć, że jesteśmy całkowicie nawróceni. Nasza wiara zawsze może wzrastać i kształtować jeszcze bardziej nasz sposób życia a światło Ewangelii zawsze może oświecić nas i nasze martwe punkty. Nawrócenie jest nieustannym procesem, który nigdy nie może się zatrzymać, ani w moim życiu osobistym, ani w życiu wspólnoty kościelnej a Wielki Post jest corocznym darem Boga dla nas, dzięki któremu możemy poważnie potraktować nawrócenie.

Na nowo musimy odkrywać Jezusa i Jego przesłanie i musimy jeszcze bardziej zdawać sobie sprawę, że On chce nas jeszcze bardziej zbliżyć i jeszcze bardziej zjednoczyć z samym sobą. Nasza modlitwa, nasza osobista relacja miłości z Nim, może być zawsze pogłębiana a Jego osoba i przesłanie mogą oświecać całe nasze życie. Nasz sposób myślenia i działania może się zmienić stąd „*stale rozważając Twoją naukę spełniamy słowem i czynem to, co się Tobie podoba*” (Kolekta). Dobrym miernikiem tego, że poważnie traktujemy nasze nawrócenie, jest to, iż chcemy radować się i podobać się Jezusowi Chrystusowi. Jeśli miłość jest prawdziwa, to druga osoba, czy to Bóg, czy nasz bliźni, jest ważniejszy ode mnie, gdyż prawdziwą radość odnajdujemy tylko wtedy, gdy chcemy i potrafimy wyjść z siebie, aby podobać się drugiej osobie.

Nie nawracamy się, aby stać się lepszymi ludźmi, ale aby czcić i podobać się Panu Bogu. „Nie chcę poświęcić najmniejszej chwili na coś innego niż na chwałę Bożą” – mówi św. Brygida, gdyż im bardziej skupiamy się na Bogu, tym bardziej się zmieniamy. Prawdziwa świętość jest niezasłużoną łaską i uczestnictwem w świętości własnej Boga a przez chrzest otrzymaliśmy już tę łaskę jako małe ziarno, które nas przemienia. Odbywa się to zawsze we wspólnocie ochrzczonych, w Kościele, ale musi przynosić korzyść innym, a nawet całej potrzebującej ludzkości.

„*Czyż nie wiecie, że jesteście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was?*” (1 Kor 3,16). To pytanie świętego Pawła do świętych w Koryncie jest dziś równie aktualne dla nas, świętych w Sztokholmie. Łaska Boża działa w nas i pragnie uczynić nas coraz bardziej przejrzystymi dla Jego świętości i stąd musimy się nawracać do głębszej godności i naszego powołania do świętości. „*Świątynia Boża jest święta, a wy nią jesteście*” (1 Kor 3,17). Jednym z najważniejszych przesłań Soboru Watykańskiego II jest przypomnienie wszystkim ochrzczonym o ich

powołaniu do świętości. Tylko wtedy możemy przetrwać jako wierzący chrześcijanie w niewierzącym środowisku, gdy podtrzymamy w sobie to powołanie. Zauważamy, że tak wielu ucieka od Jezusa i Jego Kościoła, ponieważ nigdy nie odkryli swojego powołania, aby być świętą świątynią Boga, która może oświecać świat światłem Jezusa. To powołanie jest konieczne w naszych spolaryzowanych czasach, aby umocnić jedność naszej diecezji z Papieżem oraz przeciwdziałać wszelkim podziałom.

W Starym Przymierzu wiedziano, że tylko święci mogą dochować wierności przymierzu. *„Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz!”* (Kpł 19,2) gdyż wierna miłość Boga do swojego ludu przenika zarówno Stary, jak i Nowy Testament i jest to miłość, która wymaga nieustannego nawrócenia do Pana Boga, który jest wieczną komunią jednej miłości Ojca i Syna i Ducha Świętego. To jest ten Pan Bóg, który nas kocha nieskończoną miłością, ale także oczekuje, że odpowiemy tą samą monetą i będziemy, z całego serca, służyć Jemu i naszemu bliźniemu.

Tylko poprzez nasze nierozzerwalne zjednoczenie z Jezusem możemy odpowiedzieć na miłość Pana Boga i kochać bliźniego swego Jego własną miłością, kimkolwiek by on nie był. Duch Święty, który jest w nas zaszczipiony przez chrzest i bierzmowanie, sprawia, że zawsze jesteśmy natchnieni do życia w miłości, do przemiany przez nią i do przemiany otaczającego nas świata. Jezus umiera na krzyżu, aby dać nam świadectwo swojej miłości i to jest ta doskonała ofiara miłości, która ożywia nas w Eucharystii. To w Eucharystii zawsze otrzymujemy pokarm dla naszego nawrócenia, abyśmy mogli podobać się Panu Bogu, służąc i czcząc Jego samego i naszego bliźniego. Kiedy każdego dnia będziemy ćwiczyć się w służbie miłości to wszystko, co się dzieje i wszyscy, których spotykamy na naszej drodze życiowej, mogą pomóc nam urzeczywistnić nasze powołanie do miłowania Boga i naszego bliźniego.

„Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.” (Mt 5, 48). Nęci to nasze zmysły, gdy słyszymy, jak Jezus dzisiaj kieruje to do nas te słowa, gdyż wówczas zdajemy sobie sprawę, że wszystko to przekracza nasze możliwości, ponieważ zawsze jesteśmy i będziemy słabi i grzeszni. Jednocześnie trzeba pamiętać, że otrzymaliśmy udział w świętości i doskonałej miłości Boga a jakaś nieodparta siła wewnętrzna pcha nas byśmy poszli śladami Jezusa. Dzięki mocy Ducha Świętego, razem jako Kościół, możemy świadczyć o doskonałej miłości i dzielić tę nieustanną miłość Syna z Ojcem. Z całą pokorą radujmy się tym i podążajmy drogą nawrócenia. Czasami to osoby z zewnątrz i pozornie niewierzące przypominają nam o tym oraz oczekują od nas właściwej świętości i doskonałej miłości. Te osoby przeżywają rozczarowanie, gdy my, chrześcijanie, nie żyjemy zgodnie z własnymi ideałami i kiedy słyszą o kapłanach, którzy dopuszczają się straszliwych nadużyć to wówczas są głęboko zranione i oburzone.

W jakimś sensie mogą one rzeczywiście pomóc nam nawrócić się i uczynić nas bardziej świadomymi naszego powołania do świętości.

Tylko Bóg jest święty. Jedynie miłość Boga jest doskonała. W swojej łasce Pan Bóg nieustannie daje nam udział w tej bezcennej rzeczywistości. Jako „pożyczka od Pana Boga” możemy zarządzać owym skarbem i być przez niego przekształconymi a za jego pomocą przekształcać także nasze otoczenie. Zawsze jest ktoś, kto czeka właśnie na nas, aby doświadczyć Bożej miłości, otrzymać nadzieję w beznadziei, radość w smutku i pomoc w potrzebie. W tym świętym czasie Wielkiego Postu wszyscy w naszej diecezji powinniśmy poważniej potraktować nasze nawrócenie. Musimy umocnić naszą jedność z Panem Jezusem i ze sobą nawzajem, aby nasz Kościół w Szwecji był bardziej ewangelizujący. Wszyscy możemy stać się bardziej wiarygodnymi świadkami i pomóc większej liczbie ludzi zrozumieć, że oni również są nieskończenie kochani i mogą stać się świątynią Boga, w której mieszka i działa Duch Boży.

Z modlitwą i moim błogosławieństwem dla Was wszystkich,

+Anders Arborelius ocd
Biskup

Sztokholm dnia 14 lutego 2023 r.
dan w Święto świętych Cyryla i Metodego, Patronów Europy.